

DRUK NR

UCHWAŁA NR *VII/114/2019*
RADY MIASTA GLIWICE

z dnia *30 maja* 2019 r.

117
głosowanie nr 25
21/010

w sprawie przyjęcia apelu do Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej o pilną zmianę art. 17 ust.1b ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz systemowe wsparcie osób niepełnosprawnych od urodzenia, niezdolnych do samodzielnej egzystencji

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 506) na wniosek Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej oraz Radnych Rady Miasta Gliwice

**Rada Miasta Gliwice
uchwała, co następuje:**

- § 1. Przyjąć apel kierowany do Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej o pilną zmianę art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz systemowe wsparcie osób niepełnosprawnych od urodzenia, niezdolnych do samodzielnej egzystencji, którego treść stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Uchwała zostanie przekazana Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Prezesowi Rady Ministrów.
- § 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gliwice.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej

Janusz Szymanowski

Krzysztof J. Brochwalski
Rada Miasta Gliwice

Załącznik do Uchwały Nr

Rady Miasta Gliwice

z dnia2019 r.

APEL DO RADY MINISTRÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

o pilną zmianę art. 17 ust.1b ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz systemowe wsparcie osób niepełnosprawnych od urodzenia, niezdolnych do samodzielnej egzystencji

Obowiązująca regulacja prawna różnicuje sytuację rodziców/opiekunów osób niepełnosprawnych w zależności od wieku powstania niepełnosprawności osoby wymagającej stałej opieki. Art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2220 z późn. zm.) stanowi, że świadczenie pielęgnacyjne przysługuje, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała:

- 1) nie później niż do ukończenia 18. roku życia lub
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25. roku życia.

W związku z powyższym prawo do tego świadczenia (aktualnie w wys. 1 583,00 zł) przysługuje tylko tym rodzicom/opiekunom osób niepełnosprawnych, których niepełnosprawność powstała w określonym ustawowo wieku. Rodzice osób niepełnosprawnych, którzy nie spełniają ww. kryterium wiekowego, tych uprawnień nie nabywają - mają jedynie prawo, po spełnieniu dodatkowych wymogów ustawowych, do specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna (w wys. 620,00 zł). Tym samym istnieje nierówność w dostępie do świadczeń pielęgnacyjnych z uwagi na kryterium wiekowe osoby niepełnosprawnej.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku wydanym w dniu 21 października 2014 r. (wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej sygn. akt K 38/13) orzekł, że „Art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych w zakresie w jakim różnicuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną po ukończeniu przez nią wieku określonego w tym przepisie ze względu na moment powstania niepełnosprawności, jest niezgodny z art. 32 ust.1 Konstytucji”.

W komunikacie wydanym przez Trybunał Konstytucyjny widnieje zapis, że wykonanie wyroku Trybunału wymaga podjęcia niezbędnych oraz niezwłocznych działań ustawodawczych prowadzących do przywrócenia równego traktowania opiekunów dorosłych osób niepełnosprawnych. Jednak do chwili obecnej wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie został wykonany.

Osoby sprawujące opiekę nad osobą niepełnosprawną to szczególna grupa, ponosząca znaczne obciążenia, wymagająca wsparcia i równego traktowania bez względu na moment powstania niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej. Rodzice i opiekunowie osób niepełnosprawnych od ponad 4 lat oczekują na zmianę wadliwego przepisu ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Z uwagi na poszanowanie zasady równości obywateli wobec prawa, apelujemy o podjęcie wszelkich działań i pilną realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Ponadto chcemy zwrócić uwagę na trudną sytuację osób niepełnosprawnych, niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Niewątpliwie ta grupa niepełnosprawnych wymaga dodatkowego wsparcia. Osoby te codziennie zmagają się ze swoją chorobą, a brak wystarczających środków finansowych nie pozwala na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Z uwagi na swój stan zdrowia osoby te nie są w stanie samodzielnie zadbać o własne potrzeby, w tym finansowe. Są uzależnione od wsparcia państwa i osób najbliższych.

Mając na uwadze powyższe, a także szerokie działania Rządu RP w zakresie polityki prorodzinnej mającej na celu dobro rodziny oraz poszanowanie i ochronę godności każdego człowieka, apelujemy o pilne podjęcie działań zmierzających do poprawy jakości życia osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, z uwagi na niepełnosprawność.

Przewodniczący
Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej

Janusz Szymanowski

Uzasadnienie

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. (wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej sygn. akt K 38/13) zachodzi konieczność zmiany art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2220 z późn. zm.), który jest niezgodny z art. 32 ust.1 Konstytucji.

Z uwagi na poszanowanie zasady równości i zasad demokratycznego państwa prawnego niezbędna jest realizacja wyroku Trybunału Konstytucyjnego i podjęcie niniejszej uchwały.

Biorąc pod uwagę trudną sytuację życiową osób niepełnosprawnych, niezdolnych do samodzielnej egzystencji, odwołując się do poczucia odpowiedzialności państwa za życie i godność tych osób, podjęcie niniejszej uchwały również w tym zakresie jest uzasadnione.

Przewodniczący
Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej

Janusz Szymanowski

